

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Michala Bobka a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **Mgr. L. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha, proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne ze dne 15. 9. 2020, č. j. MZDR 38623/2020-3/PRO, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 4. 2023, čj. 10 A 125/2020-87, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se domáhal poskytnutí následujících informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím: (i) smluv k nákupu testů používaných k ověření přítomnosti onemocnění SARS-CoV-2 u testované osoby, které uzavřel žalovaný, a dále (ii) certifikátu výrobku (testu) pořízeného žalovaným, prokazujícího možnost používání tohoto testu na území Evropské unie, případně České republiky, a to k ověření přítomnosti onemocnění SARS-CoV-2 u testované osoby, v rozsahu označení a podpisu osob, které vystavily jednotlivé certifikáty.

[2] Prvostupňový orgán svým rozhodnutím, následně obsahově potvrzeným k rozkladu žalobce ministrem zdravotnictví, požadované certifikáty výrobků poskytl. Začernil na nich nicméně jméno (fyzické) osoby, která jménem dané právnické osoby certifikát vystavila. Důvodem pro začernění byla ochrana osobních údajů (jména, příjmení, případně funkčního zařazení v rámci dané právnické osoby) předmětných fyzických osob.

[3] Městský soud rozhodnutí žalovaného zrušil. Závěr žalovaného, že předmětné osobní údaje nemůže poskytnout, považoval přinejmenším za předčasný. Městský soud podtrhl, že žalovaný se ve svém rozhodnutí nevypořádal se žádnou z kategorií podle čl. 6 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 119/1 ze dne 4. 5. 2016). Navíc jednou z možností poskytnutí osobních údajů podle čl. 6 odst. 1 je rovněž scénář dle písm. a) Nařízení, tedy možnost, že subjekt údajů

udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů. Tento souhlas se však žalovaný rovněž získat nepokusil.

[4] Žalovaný (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Současně požádal o přiznání odkladného účinku. Ve spíše sporém odůvodnění své žádosti uvedl, že *„v případě poskytnutí požadovaných informací (v plném rozsahu) by se stalo podání kasační stížnosti toliko iluzorním prostředkem ochrany proti nezákonnému rozsudku krajského soudu a případně příznivý výrok Nejvyššího správního soudu by se stal toliko akademickým“*.

[5] Žalobce s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Není si jist, zda stěžovatel pochopil výrok napadeného rozsudku městského soudu, neboť ten nikde nepřikázal poskytnutí informací žalobci, ale jen zrušil rozhodnutí stěžovatele a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Rovněž mu není patrná jakákoliv újma, která by stěžovateli mohla vzniknout a případně odůvodňovala přiznání odkladného účinku.

[6] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný.

[7] Kasační stížnost nemá v projednávané věci odkladný účinek, který by vyplýval ze zákona. NSS ho však může přiznat, jsou-li současně splněny tři základní předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí pro stěžovatele znamenají újmu; 2) újma je pro stěžovatele nepoměrně větší než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem (§ 73 odst. 2 s. ř. s.). Břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně naplnění těchto podmínek nese stěžovatel.

[8] Žalovaný může navrhnout přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ze stejných důvodů jako žalobce (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Stěžovatel nicméně ve svém podání žádnou újmu ani netvrdí, natož aby ji prokázal. Argument žalobce, že rozhodnutí městského soudu stěžovatele nijak neváže co do výsledku řízení, je navíc rovněž korektní: městský soud pouze zdůraznil, že odmítnutí poskytnutí požadovaných informací bylo za stavu řízení před stěžovatelem předčasné, a že by se stěžovatel měl vypořádat ve svém odůvodnění s jednotlivými kategoriemi čl. 6 odst. 1 (písmena a) až f), přičemž se sluší doplnit, že každá z těchto kategorií je sama o sobě dostatečným důvodem pro zákonnost zpracování osobních údajů, včetně jejich zpracování ve formě poskytnutí třetím osobám).

[9] Protože stěžovatel neuvedl žádné bezprostřední ohrožení důležitého veřejného zájmu, NSS návrhu nevyhověl.

[10] Usnesení o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je jen rozhodnutím předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 14. června 2023

Zdeněk Kühn
předseda senátu